

پيشه‌کي يه‌کي زانستی گرینگ:

پيش ټوہی دهست بکه‌م به مه‌به‌سته‌که پيويسته له‌ميانه‌ی ټوهدا هه‌نديک لهو قاعیده بنه‌ره‌تی‌يانه باس بکه‌م که هه‌رکه‌سيک شاره‌زا بون له سوننه‌تی به‌لاوه گرینگ بيت لي‌يان بي‌نيان نابيت، به‌تايهت که شيوازی (تأليف) وا پيويست ټه‌کات. وه بو ټوہی بتوانين بزيان بگه‌رپينه‌وه کاتيک که بونه‌يان هات. به‌مه‌ش بو خوّم و بو خوینه‌ره‌کان وه‌ختيک ټه‌گيرمه‌وه که کم‌نی‌يه، وه خوّمان له زوريک دوپات کردنه‌وه لانه‌ده‌ين که پيويست نی‌يه هه‌روه‌کو خوینه‌ری به‌ريز ده‌بييني.

قاعیده‌ی يه‌که‌م

رهد کردنه‌وی هه‌ديسی (شاذ)

بزانه که يه‌کيک له مه‌رجه‌کانی هه‌ديسی (صحيح) ټوہيه که (شاذ) نه‌بيت، چونکه پيناسه کردنی هه‌ديسی (صحيح) لای زانايانی هه‌ديس به‌م شيويه:

ټو هه‌ديسه‌ خاوه‌ن سه‌نه‌ده‌يه که سه‌نه‌ده‌کهي (متصل) نه‌چراوه و به‌گيرانه‌وی که‌سيکی عادلې (ضابط) به‌هوش له که‌سيکی عادلې به‌هوشه‌وه تا ټه‌گات به‌کوټايی‌يه‌کهي.

وه مه‌رجه که ټو هه‌ديسه نه (شاذ) بيت و نه (معلل) عيلله‌تدار بيت، جا له‌م سيفه‌تانه‌دا که باس کرا خو پاراستنی تيډايه له هه‌ديسی (مرسل) (واته: تاخري ئيسنده‌کهي که‌وتبيت)، وه له هه‌ديسی (منقطع) (واته: سه‌نه‌ده‌کهي پچرانی تيډا بيت) و له (شاذ) (واته: نامؤ)، هه‌روه‌ها لهو هه‌ديسه‌ی که عيلله‌تیکي وه‌های تيډا بيت له بنه‌ره‌ته‌کهي بدات، لهو هه‌ديسانه‌ی که له ريوايه‌ته‌که‌ياندا جوړيک عه‌بيسی تيډايه.

هه‌ديسی (شاذ) يش ټوہيه که‌سيکی سيقه‌ی قه‌بول کراو ريوايه‌تی بکات و پيچه‌وانه‌ی ټه‌وکسه‌ه بيت که لهو باشته، به‌پي‌ی ټوہی زانايانی هه‌ديس پشتی پي ټه‌به‌ستن.

(ابن الصلاح) له (المقدمة) دا (ل ۸۶) ټوہی رون کردو ټوہو فه‌رمويه‌تی: ټه‌گه‌ر (راوي) (واته: گيره‌وه‌وی هه‌ديس) به‌ته‌نها شتيکی ريوايه‌ت کرد سه‌يري ټه‌کريت، جا ټه‌گه‌ر ټوہی که به‌ته‌نيا هي‌ناويه‌تی پيچه‌وانه‌ی ټوہو بو که که‌سيکی باشتر لهو له لايهن (حفظ و ضبط) وه هي‌ناويه‌تی، ټوہو ټوہی که ټه‌وکسه‌ه به‌ته‌نيا هي‌ناويه‌تی به (شاذ) و رهد کراوه دانه‌ريت.

وه ټه‌گه‌ر پيچه‌وانه‌ی ټوہو نه‌بو که که‌سيکی تر جگه لهو هي‌ناويه‌تی به‌لکو هه‌ر ټو به‌ته‌نيا هي‌نابوی و که‌سی تريش نه‌هي‌نابو، ټوہو سه‌يري ټوہو (راوي) يه‌ته‌نيايه ټه‌کريت، جا ټه‌گه‌ر دادوه‌رو (حافظ) بو وه سيقه به‌له‌به‌رکردن و هوشيارۍ‌يه‌کهي کرا لهو شتانه‌دا که هي‌ناويه‌تی، ټوہو ټوہو به‌ته‌نيا هي‌نانه‌ی لي قبول ټه‌کريت، و ته‌نهايي‌يه‌کهي عه‌بیداری ناکات، وه ټه‌گه‌ر ټوہو (راوي) يه لهو که‌سانه نه‌بو که سيقه به‌له‌به‌رکردن و هوشيارۍ‌يه‌کهي بکريت لهو هه‌ديسه‌دا که هي‌ناويه‌تی، ټوہو به‌ته‌نيا هي‌نانه‌کهي لای ټه‌دا و دوری ټه‌خاته‌وه له جيگه‌ی (صحيح).

پاشان ئو (راوی) یه بهتتهنهایه تهگهریت لهنتوان چهند پلهیهکی جیاوازا بهپیی حالتهتی، جا تهگهر دور نهبو له پلهی (حافظ)ی (ضابط) که تتهنهایییهکی قهبول کراوه، ئهوه ههدیسهکی به حسدن دا ئهئیین و نایخهینه ریزی ههدیسی زهعیفهوه.

بهلام تهگهر له پلهی ئو (حافظ)ه دور بو، ئهوه ئهوهی که به تهنیا هیئاویهتی رهدی تهکهینهوه و له ریزی ههدیسی (شاذ) ی (منکر) دا ئهئیی...

(شاذ) یهتیش له سهنددا ئهئیی و له مهتیشدا وه بو هدریهک لهمانه نمونهی زور ههیه که لهمهودوا لهسهه ههندیکیان ئاگادار کردنهوه دیت له جیی خوئاندا (إن شاء الله تعالی).

قاعیدهی دوهم

رهد کردنهوهی ههدیسی (مضطرب) -واته: تیکهل و پیکهل-

ئهوهی که کهمی لهمهوبهر رابورد زاندره که مهرجی ههدیسی صهحیح ئهوهیه که عیللهتی تیدا نهئیی، جا بزانه یهکیک له عیللهتی ههدیس (اضطراب)ه.

وه له پیناسهی ههدیسی (مضطرب) دا ووتویانه:

ئو ههدیسهیه که گهرانهوهکی جیاوازی تیدایه، چونکه هندیکیان به شیوهیهکی ریوایهتی تهکن و ههندهکی تریان به شیوهیهکی تر که جیاوازه لهگهل ئهودا، کاتیکیش ناوی ئهئیین (مضطرب) که پلهی دو ریوایهتهکه یهکسان بن، بهلام تهگهر یهکیکیان بههیزتر بو، به شیوهیهکی که ریوایهتهکی تر بهرامبهری نهبو، بهوهی که ئو (راوی) یه (حافظ) تر بو یان زورتر هاورییهتی ئو کهسهی کردبو که ریوایهتهکی لیوه وهرگرتوه، یان به ههر شیوهیهکی تر بو له شیوهکانی (ترجیح) (بههیز بون) که پشتی پی تهبهستری، ئهوه حوکم کردن بو ئو ریوایهتهیانه که (راجح) بههیزتره، وه ناوی (مضطرب)ی بهسهدا نادری و حوکمی ئهویشی نییه.

پاشان ری تهکهوئیت (اضطراب) له مهتنی ههدیسا ئهئیی، وه ری تهکهوئیت له ئیسنادهکهیدا ئهئیی، وه جاری وا ههیه له یهک (راوی) دا ئهئیی، و جاری واش ههیه له کومهئیک (راوی) ئو ههدیسهدا ئهئیی، وه (اضطراب) یش هویه بو لاواز کردنی ههدیس، چونکه ههستی ئهوهی لی تهکری که چاک لهبهر نهکراوه.

پاشان (ابن الصلاح) نمونهیهکی بو ئهوه باس کردوه، ئهویش ههدیسی خهتهکهیه که دانهر به بههیزی داناوه، جا رهدی ئو قسهیهش له بهشی سوترهدا دیت (إن شاء الله).

قاعیدهی سئیهم

رهد کردنهوهی ههدیسی (مدلس)

(تدلیس) (واته شارندنهوه و فیل کردن) سی جوژه:

۱- (تدلیس الإسناد): ئهویش ئهوهیه کهسیک ههدیسیک بگهرپهتتهوه له کهسیکهوه که بینویهتی بهلام ئو ههدیسهی لیوه نهبیستوه که چی وا دهریخات لهوهه بیستویهتی، وه ری تهکهوی لهنیوانیا ناوهفهریک یان دو نهفر ههیه، جا عادهتن ئو راوییهی ئهوکاره تهکات نالیئ: (أخبرنا فلان) ههروهها نالیئ: (حدثنا) -واته: بوی باس

کردین- و وینهی ئهوه، بهلكو تهليت: فلان كهس ووتی، یان له فلان كهسهوه... و ئهه جوړه قسانه كهوا نیشان ته دات لیهوی بیستیت.

۲- (تدلیس الشیوخ): ئهویش ئهوهیه كهسیك له شیخیكهوه هه دیسیك بیستیت و ریوایه تی بکات جا ناوی ته بات به ناویك یان به (کنیه) ییك یان باسی بنه ماله كهی ته کات، یان به شتیك وه سفی ته کات كه بهوه نانسریت، ئه مهش بویه ته کات تا نانسریتهوه.

۳- (تدلیس التسویه): ئهوهیه كه ئهه (مدلس) ه هه دیسیك له شیخیکی سیهوه ته بیستیت، كه ئهه شیخه سیهویهش له شیخیکی زه عیفهوه بیستویهتی، ئهه شیخه زه عیفهش له شیخیکی سیهوه، جا ئهه (مدلس) هی كه هه دیسه كهی له سیهوی ئهوه لهوه بیستوه به قهست ئهه شیخه زه عیفه له نیوان ئهه دو شیخه سیهویه دا لانه بات و ریوایه ته كه راسته وخۆ ته کات له شیخه سیهوه كهی یه كه مهوه بۆ شیخه سیهوه كهی تریان، به لآم به ووشه یه كه ته بیستیت كه ئیحتیمالی تیدا بیت، وهك ئهوهی به (عنعنة) و شتی وا باسی بکات. ئیتر ئیسناده كه هه مووی سیهوه ده رته چیت، وه ئهه (مدلس) ههش به صهراحت باسی په یوه ندی نیوان خووی و شیخه كهی باس ته کات، چونكه بۆ خووی لهو شیخه سیهویهوه بیستویهتی، ئیتر تهوکاته هیچی وا له ئیسناده كهیدا ده رناكهویت كه قهبول نه کریت و رده بكریتهوه، مه گهر بۆ ئهوه كه سانهی كه ته هلی نه قدن و شاره زان له عیلله ته كانی هه دیس، جا له بهر ئهوه خراپترین جوړه كانی (تدلیس) ئهه جوړه یه، پاشان یه كهه پاشان دوهم.

هوكمی ئهه كه سهش كه (تدلیس) ی لیهه سابت بو، ته گهر عادل بو، ئهوه ریوایه تی لیهه وه رناگریی مه گهر ئهه ریوایه تانهی كه به صهراحت بلیت (حدثنا)، وه هه ندیک له زانایان به هیچ شیویه كهی هه دیسی لی وه رناگرن، وه رای راستر یه كه مه ههروهك (حافظ) ئیبنو حه جهر ووتویه تی، وه زانایان رون كردنه وه یان هه یه له وه باره وه جا هه ركهس پیی خوش بوو با بگهریتهوه بۆ كتیبه كانی (مصطلح الحدیث).

قاعیده ی چواره م

رهه كردنه وهی هه دیسی (مجهول)

(خطیب) له (الكفاية) دا (۸۸ل) فهرمویه تی:

(مجهول) لای زانایانی هه دیس به هه موو ئهه كه سانه تهوتریت كه بۆخویان نه ناسراون به فیرونی زانست و زانایانیش بهوه نه یان ناسیون، وه ههروه ها بهه كه سهش تهوتریت كه هه دیسه كهی ناسراو نییه ته نها له لایه نی یهك (راوی) یهوه نه بیت.

كه مترین شتیش كه (جهالة) ی پی لابچیت ئهوهیه كه دوو نه فهره به ره ووژرتتر لهو پیاوه وه ریوایه تیان كرد بیت و لهو كه سانه بن كه به زانست ناوبانگیان ده ركردوه.

منیش ته لیم: به لآم ئهه پیاوه هوكمی عه داله تی بۆ سابت نابیت بهوهی كه ئهه دوو نه فهره ناسراوه ریوایه تیان لیهه كردوه، كۆمه لیکیش ئیددعای ئهوه یان كردوه كه عه داله ته كهی بهوه سابت ته بیت.

پاشان (خطیب) باسی خراپی ئهه قسه یه یان ته کات له باسیکی تایبه تیدا، جا هه ركهس پیی خوش بو با بگهریتهوه بوی.

منیش ده لیم: ئەو مەجهولەى كه تەنھا يەك كەس رىوايەتى لىۆه ئەكات ئەوه ناسراوه بە (مجهول العين) و ئەو (جهالة)ش لاتەچيەت بە رىوايەت كردنى دوان و زياتر لىيەوه.

و هەر وهها (مجهول الحال) و (مستور) ه. وه جهماعەتيك رىوايەتى ئەو مەجهولەيان قەبول كرده بەبى مەرج.

بەلام جومهورى زانايان رەديان كردۆتەوه وهك له (شرح النخبة) (ل ٢٤) دا ئەلەيت:

ئەوهى كه لىكۆلينيەوى لەسەر كرابيەت ئەوهيه كه رىوايەت كردنى (مستور) ئەو كەسەى حالى شاراوەيهو ئەوهى وهك ئەو وايه لەو رىوايەتانەى كه ئىحتيمالى تىدايه، ئەوه بە مۆتلەقى حوكم بە رەد كردنەوى يان بە قەبول كردنى نادريەت، بەلكو ئەوترىت: ئەوهستيندرى رانه گيردى هەتا حالى رۆن ئەبيتەوه، هەر وهك ئىمامى تەئكيدى كرده.

منيش دە ليم: كاتيك حالى بۆ ئيمە رۆن ئەبيتەوه كه ئىمامىكى (معمد) پشت پى بەستراو بە سيقەى دابنيەت.

وهك بلەى (حافظ) يش ئامازەى بۆ ئەوه كرده كه فەرمويهتى: (مجهول الحال) ئەو كەسەيه كه دوان و بەرەژورتر رىوايەتيان لىۆه كرديەت وه بە سيقەش دانەنرابيەت.

بۆيه دە ليم: (ئىمامىكى) (معمد) له بە سيقە دانانە كەيدا) لەبەر ئەوهى هەنديك (محدث) هەن كه پشت بە (توثيق) كردنە كەيان نابەستريەت، چونكه خۆيان له جومهور جيا كردۆتەوه مەجهوليان بە سيقە داناه، لەوانە ئىبنوحبيبانه كه له قاعيدەى دواييدا باس كرده.

بەلەى ئەكرىت رىوايەتى ئەو مەجهوله وەر بگيرىت بە مەرجيك كۆمەلەين سيقە لىۆه رىوايەت بكن و له هەديسه كەشدا شتيكى وا دەر نەكەويت كه ئينكارى لى بكرىت، وه زانايانى دوويينه له (حفاظ) كاريان بەوه كرده، وهكو (ابن كثير) و (عراقى) و (عسقلانى) و جگە لەوان، وه سەيرى هەنديك نمونەش بكه لەم لاپەراندە: (٢٠٤-٢٠٧).

قاعيدەى پينجەم

پشت نەبەستان بە (توثيق) ئىبنوحبيبان

لەوهوه كه كەميك لەمەوپيش رابورد زانيت كه مەجهول بە هەردو جۆرە كەيهوه لای جومهورى زانايان هەديسى لى قەبول ناكريەت، بەلام ئىبنوحبيبان لەو زانايانە خۆى جيا كردۆتەوه و هەديسى مەجهولى قەبول كرده، وه بە بەلگەى داناهو له (صحيح) هەكەيدا هينايهتى.

(حافظ) ئىبنوحجەر له (لسان الميزان) دا وتويهتى:

ئىبنوحبيبان ئەلەيت: هەر كەس هەديسه كەى (منكر) بوو لەبەر كەمى (راوى) يەكەى ئەوه دروست نى يە بە عادل دابنريەت مەگەر دواى ئەوهى هەلبەسەنگيندرىت، وه ئەگەر لەو كەسانە بو كه هەديسى مونكەر رىوايەت ئەكات بەلام لەگەل راوليه سيقەكاندا يەك هاتەوه له (أخبار) دا، ئەوه بە عادل دائەنريەت و رىوايەتەكەى وەر ئەگيرىت. چونكه خەلكى قسەكانيان بە باش و دادەورانە دائەنريەت تاوهكو شتيكى وایان لىۆه دەر ئەكەويت كه ئەبيتە هۆى عەيبدار كردنى (ئەو كاتە عيಲ್ಲەت دار ئەبيت بەهۆى ئەو عيಲ್ಲەتەوه كه لى دەر كەوتەوه) ئەمە حوكمى ئەو (راوى) انەيه كه بەنابانگن، بەلام ئەو كەسانەى نەناسراون و تەنھا ئەو كەسانە رىوايەتيان لىۆه كردون كه پلەيان

لاوازه، ئەوانە لە هەموو حالەتەکاندا تەرك ئەكرين. (الضعفاء ٢/١٩٢-١٩٣) وە زیاده كەش لە تەرجەمەى (عائذ الله المَجاشعِي) يهوه هاتوه.

پاشان (حافظ) دەفه رمویت:

ئەوهى كه ئيبنو حيببان بۆى چوه لهوهدا كه (تەگەر كەسيك (جهالة العين) ى تيدا نهما، به (عادل) دائه نريت ههتاوه كو عهيبكى ليوه ده رته كه ویت)، بۆچونىكى سهيره، و جومهورى زانايان پيچهوانهى ئەوهن، وە ئەمه بۆچونى ئيبنو حيببانه له (كتاب الثقات) دا كه دايانوه، چونكه باسى كۆمه لئيك ئەكات كه ئەبو حاتم و جگه لهو دانيان بهوهدا ناوه كه مه جهولن، وە ده لئى لاي ئيبنو حيببان (جهالة العين) به ريوايهت كردنى يهك كهسى مه شههور لائه چيئت، ئەمهش مه زه بهى مامۆستا كه يهتى كه ئيبنو خوزه يميه، به لأم جهاله تى حالى ئەو (مجهول العين) ه لاي كەسانى تر ههروا ده مينئيه توه. (قسه كهى حافظ تهواو بوو).

وه ئەوهى سهر سوپه يه نهره له ئيبنو حيببانا ئەوهيه كه لهو كتيبه دا كه باس كرا به پيى ئەو قاعيده بي هيزه كۆمه لئيك باس ئەكات و له ژيان نامه كەشياندا دان بهوهدا ئەنيئت (كه نه خويان ئەناسيئت و نه باوكيان)! ئەوتا له (طبقة) ى سى يه مدا ئەنيئت: (سهل)، ريوايهت ئەكات له شه ددادى كورپ هاده وه، وە ئەبو يه عفور له سه هله وه ريوايه تى كردوه، جا من (نه سه هل ئەناسم و نه ئەزائم باوكى كى يه).

وه ههركه سيش حەزى له نمونهى زياتره با بگه رپه توه بۆ (الصارم المنكي) (٩٢-٩٣).

جا له دواى ئەوهى ئەو نمونانهى باس كردوه ووتويه تى:

ئيبنو حيببان لهو كتيبه يدا چهند كه سيكى زۆرى لهو جۆره باس كردوه، شيوازه كەشى لهوهدا ئەوهيه كه ههركه سيك (جرح) ى لئى نه زاناييئت باسى ئەكات، با ئەو كه سه مه جهوليش بيئت و حالى نه زاندرى.

جا پيويسته ئاگادارى له سه ر ئەوه بكرئت و بزاندريت كه به سيقه دانانى ئيبنو حيببان بۆ كه سيك تهنه ا له بهر ئەوهى لهم كتيبه دا باسى كردوه له نزم ترين پله كانى به سيقه دائه نا.

هه ر له بهر ئەوه ئەبينين زانايانى ليكۆ له ره وهى (حديث) ههروهك (ذهبي) و (عسقلاني) و جگه لهوان كه سانينك به سيقه نازانن كه تهنه ا ئيبنو حيببان به سيقه داناون و مه جهولن، وە له مه ودوا نمونهى زۆر ديت له سه ر ئەوه له كاتى قسه كردن لهو حه ديسه زه عيفانهى كه دانهر -يان ئەوكه سهى ليوه نه قل كردوه- پياوه كانى به سيقه داناوه له گه ل ئەوه شدا كه لهو حه ديساندا مه جهولى وايان تيايه كه تهنه ا ئيبنو حيببان به سيقه داناه.

وه ئەوهى كه پيويسته ئاگادارى له سه ر بكرئيه توه ئەوهيه كه:

قسهى (ابن عبدالهادي) دانهرى (الصارم المنكي) كه ووتويه تى: (با ئەوكه سهى كه ئيبنو حيببان به سيقه داناه مه جهوليش بيئت و حالى نه ناسراو بيئت) قسه يه كى ورد نى يه، چونكه ئەو قسه يه ئەوهى كه له پيچه وانه كه يه وه بزاندريت ئەوهيه كه شيوازى ئيبنو حيببان له باوه ر پي كراوه كانيدا ئەوهيه ئەوكه سهى (مجهول العين) بيئت باسى ناكات، ئەم قسه يه ش وا نى يه، به پيى ئەوهى كه له باره ي سه هله وه ووتويه تى: (نه ئەيناسم و نه ئەزائم باوكى كى يه) وي نهى ئەوهش بهم نزيكانه ديت.

وه ههروهه قسه كهی (حافظ) كه ته لیت: (جهالة العين) به ریوایه تی یه کیکی مه شهوور لانه چیت، وا نیشان ته دات كه ئیبنو حیببان ته نها كه سیك به سيقه دائه نیت كه كه سیکی به ناوبانگ ریوایه تی لیوه بكا، چونكه ته گهر مه به سستی به سيقه ته وه بییت كه به ناوبانگ بییت. وه كو لیوهی ده رته كه ویت، ته وه پیچه وانهی ته وه یه كه له سيقه پیی كراوه كانیدا به دی ته كریت، وه ته گهر مه به سستی جگه له وهش بییت ته وه نرخیکی نی یه، چونكه ته وه كه سه كه ریوایه ته كه ی لیوه ته كریت یان زه عیفه یان مه جهوله، وه هه ریه كه له وه دواندهش راوی یان هه یه له كتیبی (الثقات) دا، ته مهش هه ندیک نمونه له چینی تابعی یه كان كه لای ئیبنو حیببان هه یه:

۱- ئیبراهیمی كوری عبدالرحمن ی (عذری): كه ئیبنو حیببان له (۱۰/۴) دا ووتویه تی:

حه دیسی مورسه ل ریوایه ت ته كات، كه چی موعانی كوری روفاعه لیوهی ته گپرتیه وه.

پاشان ئیبنو حیببان مورسه لیک ته هیئی له ئیبراهیمه وه به ئیسنادی خوئی: (یرث هَذَا الْعِلْمَ مِنْ كُلِّ خَلْفٍ عَدُوُّهُ...) حه دیسه كه.

جا منیش ده لیم: ته موعانه خودی (حافظ) له باره یه وه ده لیت: (لین الحدیث) ه، وه (ذهبی) ده لیت: (لیس بعمدة) به تایبه ت كه كه سیکی باس كروه كه نازاندی كیه؟.

مه به سستی ئیبراهیمه چونكه ته وه (جهول العين) ته ئیبنو حیببانیش ئاماژه ی بو ته وه كروه وه له ژیاننامه ی ته م موعانه دا له (الضعفاء ۳/۳۶) دا ووتویه تی: (منكر الحدیث) ه، مه راسیلی زور ریوایه ت ته كات، ههروهه له كو مه لیک مه جهوله وه ریوایه ت ته هیئیته كه له حه دیسی ته وه كه سانه ناچیت كه (ثبت) ن.

۲- ئیبراهیمی كوری ئیسماعیل، ئیبنو حیببان له (۱۴-۱۵) دا ته لی:

خوئی له ته بو هوره پروه ریوایه ت ته كات، كه چی حه ججایی كوری یه سار لیوهی ریوایه ت ته كات.

منیش ده لیم: ته م حه ججابه كه پیی ده وتری ئیبنو عویه د، (حافظ) له باره یه وه ته لیت: مه جهوله.

ههروهه له پییش (حافظ) یشه وه ته بو حاته م و جگه له ویش ئاوه یان ووتوه، وه كو له (میزان) ی (ذهبی) دا هاته وه و رونیسی كروه ته وه له چ رویه كه وه مه جهوله ووتویه تی: ته نها (لیث) ی كوری ته بو سوله می له (حجاج) وه ریوایه ت ته كات.

ته م (لیث) هس لاوازه و (إختلاط) ی تیدا هه یه ههروهه زاندراره ته نانه ت لای ئیبنو حیببانیش (۲/۲۳۱).

۳- ئیبراهیمی نه نصاری. ئیبنو حیببان (۱۵/۴) ته لیت: له مه سه له مه ی كوری مه خله ده وه ریوایه ت ته كات كه چی

كوره كه ی كه ئیسماعیلی كوری ئیبراهیمه لیوهی ریوایه ت ته كات.

منیش ده لیم: ته م ئیسماعیله مه جهوله ههروهه (حافظ) ووتویه تی و پییش ته ویش ته بو حاته م.

جا له م لیكولیینه وه وه ده رته كه ویت كه لای ئیبنو حیببان (جهالة العين) به ریوایه تی یه كه نه فه ریش لانه چیت، با ته وه یه كه نه فه ره زه عیفیش بییت یان مه جهول، ته مهش پیچه وانهی رواله تی قسه ی (حافظ) ه كه له مه پییش باس كرا، هه رچه نده ته كیدی له سه ر ته وه قسه یه ی نه كروه، چونكه (حافظ) ووتویه تی: ده لی ی (ئیبنو حیببان) ته م قسه یه شی له

خودی قسهی ئیبنوحیببانهوه وەرگرتوه که تۆزۆی له مهو بهر هیئای: (ئهمه حوکمی ئهو راوی یانهیه که مه شهوړن، ئه ما مه جهوله کان...) هتد، جا ئه م قسه یه وهك ئاشکرایه به نمونهی دوهم هه لوه شاره توه.

وه به گه شتی (جهالة العينية) به تنیا به لای ئیبنوحیببانهوه به جهرح دانانریت، وه من زیاتر یه قینم پهیدا کرد کاتیک ژیاننامهی ئهو راویانم خویندهوه له کتیبه کهیدا (الضعفاء) که ژماره یان گه یشتو ته نزیکه ی (۱۴۰۰) راوی، جا من که سیکیانم لی نه بیینی که ئیبنوحیببان به جهالهت تانهی لی دابیت، ته نها چوار کهس نه بیت، ئیتر ئه وانی تر هه مویان به وه تانهی لی داوون که حه دیسی مونکه ر ریوایهت ئه کهن، نهك به جهالهت، ئه مهش ناوی ئهو راویانهو قسهی ئیبنو حیببان له باره یانهوه:

۱- حومهیدی کورپی عهلی کورپی هارونی قه یسی (۲۶۳/۱-۲۶۴) که هه ندیک ریوایهتی مونکه ری لیوه باس کرده پاشان ووتویهتی:

(دروست نی به به لگه ی پی بیتهوه له دوا ی ئه وهی ئه م جو ره شتانهی لهو سیقانهوه ریوایهت کرده .. ئه مهش شیخی که که که م کهس نایناسن.

۲- عه بدوللای کورپی ئه بو له یلای ئه نصاری. ئیبنوحیببان ئه لیت (۵/۲) :

ئهمه پیاویکی مه جهوله، هه یچ شتی کم لیوه نه بیستوه که ریوایهتی کرد بیت جگه له م قسه مونکه ره که ئیجماعی موسلمانان به گشتی شایهتی پوچه ل بونی قسه که ی ئه دن.

۳- عه بدوللای کورپی زیادی کورپی سولهیم، له (۷/۲) دا ئه لیت:

شیخیکی مه جهوله، به قیهی کورپی وه لید لییهوه ریوایهتی کرده، وه هه یچ راوی به کی تر نانا سم جگه له به قیهی که ریوایهتی لیوه کرد بی، ئه م به قیهش باسی لاوازی به که یان کرده له سه ره تای کتیبه که دا، ئیستاش بوم نالویت تانهی لی بدهم، به لام به هه رحال ئه وهی ئهو ریوایهتی کرده پیویسته وازی لی به یندری.

۴- ئه بوزهید، له (۱۵۸/۳) دا ئه لیت:

ئهو زهید له ئیبنو مه سعوده وه شتی که ریوایهت ئه کات که لیوهی نه زاندراره، وه ئه م ئه بوزهیده نه خو ی ناسراوه، نه باوکی ناسراوه نه وولاته که ی، جا ئه گه ر که سین له سه ر ئه م سیفه ته بیت و ته نها یه که خه به ر ریوایهت بکات و ئهو خه به رهش موخاله فه ی کیتاب و سونهت و ئیجماع و قیاس و راو بو چون بکات، ئه وه شایسته ی ئه وه یه خو ی لی لابدریت و نه کریت به به لگه.

جا هه ر له م باره یه بوو که (ابن عبدالهادی) له پیشه وه ووتی:

(شیوازی ئیبنوحیببان وه هایه که هه ر که سین نه زانیت (جرح) ی تیدایه باسی ئه کات با مه جهولیش بیت و حالی نه زاندریت).

به لام راست ئه وه یه که بو ترئ: (خوددی خو شی نه زاندرابی نهك هه ر حالی) به پیی ئهو نمونه ی پیشه وه، وه خواش زاناره.

به کورتی پیویسته به سیقه دانانی ئیبنوحیببان زور به ووتوریایی یه وه وهر بگریت، چونکه پیچه وانه ی زانایانی کرده له وه دا که مه جهوله کانی به سیقه داناوه، به لام ئه م قسه یه به موته قی ناوتریت، هه رهك (العلامة معلّمي)

رونی کردۆتهوه له (التنكيل) (١/٤٣٧-٤٣٨) دا له گهڵ تهعليق دانه كه م به سه ريه وه. وه بۆ ئەم باسه ش بگه رپه ره وه بۆ ره ددانه وه م له سه ر شېخ حه به شى، چونكه شېخ حه به شى زۆر پشت به و كه سانه ته به ستیت كه ئىبنو حىببان به سيقه ى داناون و مه جهوليشن (١٨٧-٢١).

وه ههروه ها لهو شتانه ى كه پىويسته ئاگادارى له سه ر بكریت، ئه وه يه كه پىويسته ئه وه ى (معلمي) باسى كردوه شتیکى كه ى گرینگيشى پى زیاد بكریت، كه به وه ى خهريك بوم به م زانسته وه پىم زانيوه، و كه م كه سيش هه يه ئاگادارى له سه ر كردیت، وه جه ماوه رى قوتايانيش لى بى ئاگا بون، ئه ویش ئه وه يه هه ر كه سيك ئىبنو حىببان به سيقه دای بنى و كۆمه لیکيش له سيقه پى كراوه كان رىوايه تى لى وه بكن، وه شتیکى واشى نه هینايیت كه ئىنكارى بكرى له سه رى ئه وه ئه و كه سه راستگۆيه وه ته كريت به به لگه.

جا به پى ئه وه هه ندیک حه ديس كه لهو شى وه يه به قه ویم داناون، ههروه ك حه ديسى (عجن) له باسى نوێژدا، كه چى هه ندیک له تازه پى گه يشته وه كان له م زانسته دا وایان زانيوه كه م له خۆمدا توشى (تناقض) بوم و له گه ل ئىبنو حىبباندا يه ك كه وتوم لهو (شذوذ) هيدا، وه ئىبنو حىببانیش حه ديسى (عجن) ى به لاواز داناوه، ره ددى ئه وش به شى كراوه ى دیت (إن شاء الله). له گه ل باس كردنى ده نمونه لهو راويانه ى كه ته نها ئىبنو حىببان به سيقه ى داناون، وه هه ردوك (حافظ) (ذهبي) و عسقلانیش شوینى كه وتون، جا شوپن ئه و مه سه له يه بكه وه له باسى (چۆنى به تى هه ستانه وه له سجود) (١٩٧-٢٠٧).

قاعیده ى شه شه م

ئه وه ى كه زانايان ئه لێن: (رجال الصحيح) واته: پياوه كانى ئەم حه ديسه پياوانى سه حىحن،

ئه وه به (صحيح) دانان نى يه بۆ ئه و حه ديسه

له قاعیده ى يه كه مه وه پیناسه ى حه ديسى سه حىحت زانى، وه زانیت كه له مه رجه كانى (صحة) ئه وه يه سه لامه ت بىت له عیله ته كان كه هه ندیک له وانه (شذوذ) و (إضطراب) و (تدليس) ه وه ك باس كرا، جا هه ر له سه ر ئه وه وه قسه ى هه ندیک له (محدثین) زانايانى حه ديس كه له باره ى حه ديسی كه وه ئه لێن: پياوه كانى پياوانى سه حىحن، یان پياوه كانى سيقه ن، یان وینه ى ئه مانه، وه كه ئه وه نى يه كه بلین: ئيسناده كه ى سه حىحه، چونكه ئەم قسه یان هه مو مه رجه كانى (صحة) سابت ته كات، كه يه كيك لهو مه رجان ه سه لامه ت بونه له عیله ته كان، به پىچه وانه ى قسه ى يه كه مه وه، كه هه مو مه رجه كان سابت ناكات، به لكو ته نها يه ك مه رج سابت ته كات ئه ویش عه داله تى پياوه كان و سيقه بونیانه، به مه ش (صحة) سابت نايیت وه ك ئاشكرايه.

لیره دا تیبینی يه كى تریش هه يه ئه ویش ئه وه يه: جارى وا هه يه ئه و حه ديسه ى ئه و قسه يه ى له باره وه ئه وتريت سه لامه ت ته بىت لهو عیله تانه به لأم له گه ل ئه وه شدا سه حىح نايیت، چونكه جارى وا هه يه له سه نه ده كه یدا پياویك هه يه كه له پياوانى سه حىحه به لأم نه كراوه به (حجة) به لگه، وه هه ر بۆيه ته خرىجى بۆ كراوه له به ر شايه تى پى هینانه وه، یان له گه ل كه سىكى تر دا هیندرايیت له به ر لاواز بونى (حفظ) ى، یان ئه و كه سه له و كه سانه يه كه ئىبنو حىببان به ته نیا (توثيق) ى كردوه. وه زۆر جارىش هه ندیک له لى كۆله ره وه كان ئا ماژه بۆ ئه وه ئه كهن به وه كه ئه لێن:

(ورجاله موثقون) واته: پياوه كانی كراون به ثقه. تا تاماژه بۆ ئهوه بكن كه له به سيقه كردنی ههنديكياندا نهرمی ئهبيندری، جا ئهمانه ههموی رېگرن لهوهی كه (صحة) بزاندريت لهو قسهیهی ئهوانهوه كه باسمان كرد. وهكو ئهوهی دانهر ئاگای له هيچ كام لهمانه نهبو، بۆیه له زۆر ههديسدا تهنها بهوهی ههنديك ئهوه قسهیان لهبارهوه كرده به سهحیحی داناوه، وه له دوباره بونهوهی تهعليقه كهدا ئاگادار كردهوه لهسهه ئهوه ئهبنیت. پاشان ئهم قاعیدهیهم زیاتر رۆن كردۆتهوه له پېشهکی كتيبه كه مدا (صحيح الترغيب والترهيب) (ل ۳۹-۴۶) جا بۆی بگهريهوه چونكه گرینگه.

قاعیدهی ههوتهم

پشت نه بهستن به بۆ دهنگ بونی ئه بوداود

وا بهناوبانگه كه ئه بوداود دهرحق به كتيبه كهی (السنن) ووتویهتی: لهم كتيبه مدا ههچي ههديسيك كه لاوازییهکی بههیزی تیدا بیته رۆم كردهوه، وه ههر ههديسيك هيچم لهبارهیهوه نهوتبیته ئهوه (صالح)ه. زانایان جیاوازیان ههیه له تیگهیشتنی مه بهست لهو قسهیه كه ووتویهتی: (صالح)ه، ههنديكيان بۆ ئهوه چون كه مه بهستی ئهوه بوه (حسن)ه و تهكریته (حجة). ههنديكیشیان بۆ ئهوه چون كه مه بهسته كهی لهوه گشتی تر بوه، كهواته ئهوه ههديسانه تهگریتهوه كه تهكرین به (حجة)، وه ئهوانهی كه تهكرین به شاهد كه ئهوهیش ئهوه ههديسهیه لاوازییه كهی زۆر به هیژ نه بیته. وه ئهم قسهیان راسته به پێی ئهوهی كه ئهلیت: ئهوهی ههديسهی كه لاوازییهکی بههیزی تیدا بیته رۆم كردهوه. چونكه ئهم قسهیه ئهوه تهگهیه نیته ئهوهی كه لاوازییهکی بههیزی تیدا نه بیته رونی ناكاتهوه. كهواته ئهوه به لگهیه لهسهه ئهوهی كه ههر ههديسيك ئهوه لی بۆ دهنگ بوه، (حسن) نییه به لایهوه، وه ئهوهی كه شایهته بۆ ئهوه بونی چهند ههديسيکی زۆره له لای (أبوداود) كه هيچ زانایهك گومانی لهوه دا نییه كه لاوازن، كهچی لهو ههديسانه كه بۆ دهنگهی لهسهه كردون، تهناوت نهوهی لهبارهی ههنديكيانهوه ئهلیت: بۆیه ئه بوداود دانی نهناوه به لاوازییه كهیاندا چونكه لاوازییه كهیان ئاشكرايه.

كهچی له گهلا ئهوه شدا نهوهی رهحهتی خوی لی بیته زۆر لهو ههديسانهیه كرده به (حجة) و لای نه كردهوه بۆ سهه پیاچونهوهی سه نه ده كانیان، ئیتر به هۆی ئهوه كه ووتۆته ناو ههلهیه کی زۆره وه.

وه ئهوهی كه ئیمه لی تی گهیشتهین لهبارهی ئه بوداودهوه، زانایانی لیكۆله ره وهش دوپاتیان كردهوه، وه كو (ابن منده) و (ذهبي) و (ابن عبد الهادی) و (ابن كثیر)، جا قسه كانیانم هیناوه له پېشهکی كتيبه كه مدا (صحيح أبي داود).

پاشان لهسهه قسهی (حافظ) ابن حجر لهم مه سه لهیه دا ههلو یستم كرد، بینیم ئهوهیش ههر بۆ ئهوه چوه كه ئیمه باسمان كردو، وه به جوړیک شی كردهوه به لگهیه بۆ هیناوه تهوه كه له لای كهسیکی تر ئهوه نایبنیت. ته گهر مه ترسی درێژه پیدان نه بوایه لی رده دا باسم ته كرد، بۆیه تهنها تاماژه بۆ سهه چاوه كهی ته كه م ئهوهیش (توضیح الأفكار المعاني تنقیح الأنظار) (۱/ ۱۹۶-۱۹۹ للإمام الصنعاني).

قاعیده‌ی نویهم

بی دهنګ بونی (منذری) له‌سهر هدیسه له (الترغیب) دا نایبته به هیڅ کردن بۆ ټو هدیسه

ټه‌سل ټه‌ویه که دروست نی‌یه هدیسه زه‌عیف باس بکریت مه‌ګر بۆ رون کردنه‌وی حالی هدیسه‌که، وهک له‌مه‌ودوا دهرته‌که‌ویت، جا له‌بهر ټه‌وه هندیک وا ټه‌زانن ټه‌وی که (منذری) له (الترغیب والترهیب) دا له‌سهری بی دهنګ بوه ټه‌وه ټه‌ګه‌یه‌نیت که ټه‌وه هدیسه لای ټه‌وه لاواز نی‌یه، وه (سید سابق) یش ههر له‌سهر ټه‌وه شیوازه رږیشتوه له زیاتر له هدیسیکدا، ټه‌مه‌ش لادانه له زاراوه‌ی (منذری) که له پیشه‌کی کتیبه‌که‌یدا دانی پیدا ناوه، چونکه (منذری) ره‌مه‌تی خوی لی بیت له (ل ۴) دا ده‌فهرمویت:

جا ټه‌ګر ټیسنادی هدیسه‌که صحیح بیت یان حسهن یان نزیک بیت له‌وه دوانه‌وه، ټه‌وه به زاراوه‌ی (عن) هیناومه، وه هه‌روه‌ها ټه‌ګر (مرسل) بیت یان (منقطع) یان (معضل) یان له‌سه‌نده‌که‌یدا روایه‌کی نه‌ناسراو هه‌بیت، یان (ضعیف) هه‌بیت و کرابیت به (ثقة) یان (ثقة) هه‌بیت و به (ضعیف) دانرابیت و باقی روایه‌کانی ټیسناده‌که سيقه بن، یان قسه‌یه‌کیان له‌باره‌وه کرابیت که زیانی نی‌یه، یان به (مرفوع) ی روایه‌ت کرابیت و راستیش ټه‌وه بیت که (موقوف) بیت، یان به (متصل) ی روایه‌ت کرابیت و راستیش ټه‌وه بیت که (مرسل) بیت، یان ټیسناده‌که‌ی (ضعیف) بیت به‌لام هندیک له‌وانه‌ی ته‌خریجان کرده یان هیناویانه به صحیح یان به حسهن دایان نایبته، له هه‌موو ټه‌مانده‌ا دیسان به زاراوه‌ی (عن) ټه‌هینم، پاشان ټامازه ټه‌که‌م بۆ ټه‌وی که (مرسل) ه، یان (منقطع) ه، یان (معضل) ه، یان ټه‌وه روایه‌یه جیاوازی له‌باره‌یه‌وه هه‌یه، جا ټه‌لیم: (رواهُ فلان من روایة فلان، أو من طریق فلان، أو في إسناد فلان) یان وینه‌ی ټه‌وه رستانه.

وه ټه‌ګر له ټیسناده‌که‌دا که‌سانیک هه‌بوون که پی‌یان ووترابو: (کذاب) یان (وضاع) یان (مُتَّهَم) یان (مُجَمَّعٌ علی ترکه) یان (ضَعْفِه) یان (ذَاهِبُ الْحَدِيثِ) یان (هَالِكٌ) یان (سَاقِطٌ) یان (لَيْسَ بِشَيْءٍ) یان (ضَعِيفٌ جِدًّا) یان (ضَعِيفٌ فَقَطٌ) یان نه‌م بینی که (توثیق) کرابیت، وه به جوړیک بیت که ری‌ی تی نه‌چې ټیحتیمالی به (حسن) دانانی هه‌بیت، ټه‌وه به زاراوه‌ی (روی) هیناومه، وه هه‌رګیز باسی ټه‌وه روایه‌یه و باسی ټه‌وه قسه‌یه ناکه‌م که له باره‌یه‌وه کراوه.

که‌واته بۆ ټیسنادی (ضعیف) دو نیشانه هه‌یه: له پیشه‌وه به زاراوه‌ی (روی) ده‌ست پی ټه‌کات و له دواییشه‌وه هیچ قسه‌ی له‌سهر ناکریت.

وه من له پیشه‌کی (صحیح الترغیب) دا ټه‌م قسه‌یه‌ی ټه‌وم شی کردۆته‌وه هه‌روه‌ها ټه‌م کورتی و شاراو‌یه‌ی به‌وه ټه‌وه ره‌خانه‌ش که تیابه‌تی جا بۆی بګه‌رږه‌وه چونکه زۆر ګرینګه.

قاعیده‌ی ده‌یه‌م

به‌هیڅ کردنی هدیسه به‌هوی زوری (طرق) رڼګاګانی به‌وه، به‌شیوه‌یه‌کی ګشتی نی‌یه

ټه‌وی که به‌ناوبانګه لای ټه‌هلی زانستی هدیسه ټه‌ویه ټه‌ګر هدیسیک له چنده رڼګایه‌کی جیا جیاوه هات ټه‌وه به‌هوی ټه‌وه چنده رڼګایه‌وه به‌هیڅ ټه‌بیت و ټه‌بیتته (حجة)، با هه‌ریه‌که له‌وه رڼګایانه‌ش ټه‌ګر به ته‌نیایی بیت لاواز بیت، به‌لام ټه‌م قسه‌یه به شیوه‌یه‌کی ګشتی ناوتریت، به‌لکو له‌لای لی‌کۆله‌روه‌ه‌کانی هدیسه به‌وه ټه‌به‌ستریته‌وه که

ته گهر تهو لاوازی یه‌ی راوی یه‌کان که له چهند ریگایه‌کوه هه‌یه له‌لایهن (سوء حفظ) ی تهوانه‌وه بیټ، نه‌ک له‌بهر تۆمه‌تیک بیټ له راستگویی یاندا یان له دینیاندا، ته‌گینا ته‌گهر له‌بهر تهو هویه بو تهوه به‌هیژ نابیت هه‌رچه‌نده ریگاکانی شی زۆر بیټ، جا ته‌مه هه‌ر تهوه‌یه که (مناوی) لیکۆله‌روه هیناویه‌تی له (فیض القدير) دا له زانایانه‌وه، فه‌رمویانه:

ته‌گهر لاوازی یه‌که به‌هیژ بوو، تهوه هاتنی تهو هه‌دیسه له چهند ریگایه‌کی تره‌وه تهو لاوازی یه پر ناکاته‌وه با تهو ریگایانه زۆریش بن، جا هه‌ر له‌بهر تهوه له‌سه‌ر لاوازی ته‌م هه‌دیسه ریگه‌وتون که ته‌مه ده‌قه‌که‌یه‌تی: (من حفظ علی أمتي أربعين حديثاً) ^(۱) واته: هه‌ر که‌سه له نه‌ته‌وه که‌م چل هه‌دیسه له‌بهر کردب. له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا که ریگاکانی زۆرن، چونکه لاوازی یه‌که‌ی به‌هیژو زۆری ریگاکانی تهو لاوازی یه پر ناکاته‌وه، به‌په‌چه‌وانه‌ی تهو هه‌دیسه‌ی که لاوازی یه‌که‌ی که‌مه، چونکه لاوازی یه‌که‌ی پر ته‌بیته‌وه به‌هیژ ته‌بیټ. بو ته‌مه‌ش بگه‌ر پیره‌وه بو (قواعد التحديث) (ل ۹۰) و (شرح النخبة) (ل ۲۵).

جا له‌سه‌ر ته‌م ته‌ساسه پیوسته له‌سه‌ر هه‌ر که‌سه‌یک بیه‌وی هه‌دیسه‌یک به‌هیژ بکات به‌هوی زۆری ریگاکانی یه‌وه، که له‌سه‌ر پیاوانی هه‌ریه‌ک لهو ریگایانه هه‌لۆیسته بکات تاوه‌کو بو‌ی ده‌ر که‌ویت تا چ راده‌یه‌ک لاوازن، وه جی‌ی داخه که زۆر که‌م له زانایان ته‌م کاره ته‌که‌ن، به‌تایبه‌ت زانا دوا‌بینه‌کان، چونکه ته‌وان هه‌دیسه به‌هیژ ته‌که‌ن ته‌نه‌ا له‌بهر ته‌وه‌ی له‌که‌سانی تره‌وه ته‌بیه‌تن و چهند ریگایه‌کی هه‌یه، به‌ب‌ی ته‌وه‌ی له‌سه‌ر تهو ریگایانه بو‌ه‌ستن و راده‌ی تهو لاوازی یه بزانت! نمونه‌ش له‌سه‌ر ته‌وه زۆره، و هه‌ر که‌سه‌ی بیه‌ویت له‌کتیبه‌کانی ته‌خریجا ته‌یان‌بیه‌تته‌وه، به‌تایبه‌ت له‌کتیبه‌که‌م (سلسلة الأحاديث الضعيفة).

قاعیده‌ی یانزه‌هه‌م

دروست نی‌یه هه‌دیسه‌ی لاواز باس بکریټ مه‌گهر له‌گه‌ل رۆن کردنه‌وه‌ی لاوازی یه‌که‌ی

ژماره‌یه‌کی زۆر له دانهره‌کان به‌تایبه‌ت له‌م چاخه‌ی ئیستادا هه‌رچه‌نده که بو‌چونیان جیاوازه و تایبه‌ته‌ندیان جیاوازه، تهو هه‌دیسه‌نیه‌ی که نیه‌سه‌ت دراون بۆ‌لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ باس ته‌که‌ن، ب‌ی ته‌وه‌ی خه‌لکی ئاگادار بکه‌ن له لاوازه‌کانیان، جا له‌بهر نه‌زانیان بیټ به‌رامبه‌ر به‌ سونه‌ت، یان له‌بهر ویستو ئاره‌زویان، یان له‌بهر ته‌مه‌ب‌لیان له گه‌رانه‌وه بو‌کتیبه‌ی تهو که‌سه‌نیه‌ی که له هه‌دیسه‌دا شاره‌زان، وه هه‌ندی‌ک لهو شاره‌زایانه خو‌شیان که‌مه‌تر خه‌می ته‌که‌ن له‌مه‌دا، به‌تایبه‌ت له هه‌دیسه‌کانی (فضائل الأعمال) دا.

ته‌بو شامه ته‌لیټ:

تهو کاره له‌لای لیکۆله‌روه‌کان له ته‌هلی هه‌دیسه و لای زانایانی (أصول) و (فقه) هه‌له‌یه، به‌لکو پیوسته حالی تهو هه‌دیسه رۆن بکریټه‌وه ته‌گهر زاندر، وه‌گهر نا ته‌چیه‌ته ژیر تهو هه‌ره‌شه‌وه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: (مَنْ حَدَّثَ عَنِّي بِحَدِيثٍ يُرَى أَنَّهُ كَذِبٌ فَهُوَ أَحَدُ الْكَاذِبِينَ) رواه مسلم.

واته: هه‌ر که‌س هه‌دیسه‌یک له‌منه‌وه باس بکات و پی‌شی رابگه‌یندری که درۆیه، تهوه یه‌کیکه له دوو درۆزنه‌کان.

(۱) ته‌م هه‌دیسه ته‌خریج کراوه له (الضعيفة) دا (۴۵۸۹).

جا ئەمە حوکمی ئەو کەسە یە کە لەسەر حەدیسە زەعیفەکان بێ دەنگی ئەکات لە (فضائل الأعمال) دا، جا ئەی لە ئەحکام و ئەوانەدا ئەبیت چۆن بێت؟!

وہ بشرانہ کہ ئەوکەسە ی کاری وا ئەکات لە دوو پیاو بەدەر نی یە:

۱- یان لاوازی ئەو حەدیسانە ئەزانیت و ئاگاداری لەسەر ناکاتەو، کە ئەو هوش موسلمانان فریو ئەدات و حەتەن ئەچیتە ناو ئەو هەرەشە یەوہ کە باس کرا، ئیبنو حیببەن لە کتیبە کەیدا (الضعفاء) ووتویەتی (۸-۷/۱) :

لەم حەدیسەدا بەلگە ی ئەوہ هە یە کە ئەگەر (مُحَدَّث) حەدیسێکی ریاویەت کرد لە پیغەمبەرەوہ ﷺ کە صحیح نەبوو لەوانە ی کە هەلبەستراون بە دەم پیغەمبەرەوہ ﷺ، و ئەو (محدث) هوش ئەیزانی، ئەوہ هەرەک یە کێک لە دوو درۆزنە کە ی لێ دیت، لە گەل ئەوہ شدا رواللەتی مانای حەدیسە کە ئەو هوش توندترە، چونکە پیغەمبەر ﷺ فەرمو یەتی: (مَنْ رَوَى عَنِّي حَدِيثًا وَهُوَ يُرَى أَنَّهُ كَذِبٌ..) واتە: هەرکەس حەدیسێک لەمنەوہ ریاویەت بکات و پێشی رابگە یندرئ کە درۆ یە، وە نە یفەر موہ: ئەگەر یەقینی هەبیت کە درۆ یە، کەواتە هەرکەس حەدیسێک ریاویەت بکات و دوو دل بێت لەوہدا کە صحیحە یان نا، ئەوہ ئەچیتە ناو رواللەتی ئەم حەدیسەوہ.

(ابن عبدالهادي) ئەمە ی هیناوە لە (الصارم المنكي) (ل ۱۶۵-۱۶۶) دا و سابتیشی کردوہ.

۲- یان نازانیت کە لاوازە، ئەوہ دیسانەوہ هەر گوناھکارە لەبەر ئەوہ ی بەبێ زانین نە یسبەتی داوہ بۆ پیغەمبەر ﷺ، پیغەمبەریش ﷺ فەرمو یەتی: (كفى بالمرء كذباً أن يحدث بكل ما سمع) ^(۱) واتە: بەسە بۆ پیاو کە بە درۆزن دەرچیت، ئەوہ کە هەرچی بیست باسی بکات.

جا ئەوکەسە بەشی هە یە لە گوناھ ی درۆ هەلبەستن بە دەم پیغەمبەرەوہ ﷺ، چونکە پیغەمبەر ﷺ ئاماژە ی بۆ ئەوہ کردوہ کە هەرکەسێک هەرچی یەکی بیست باسی بکات —وہ هەر بەو شیوہ یە ئەگەر بینوسی— ئەوہ بێ گومان ئەکەو ییتە ناو درۆ هەلبەستنەوہ بە دەم پیغەمبەرەوہ ﷺ جا بە هۆ ی ئەوہوہ ئەبیت بە یە کێک لە دوو درۆزنەکان، یە کەم: ئەوہ ی کە درۆ کە ی هەلبەستوہ، دوہم: ئەوہ ی کە بلای ی کردۆتەوہ.

هەر وەها ئیبنو حیببەن ووتویەتی (۹/۱) :

لەم حەدیسەدا سەر زەنشتی تێدا یە بۆ ئادە میزاد کە نابیت هەرچی بیستی باسی بکات تاوہ کو بە یەقین نەزانیت کە راستە.

وہ نەوہ ی دانی بەوہدا ناوہ کە هەرکەسێک لاوازی حەدیسێک نەزانیت دروست نی یە بۆ ی بیکاتە بەلگە بەبێ گەران و پشکنین لێ ی ئەگەر شارەزا بوو، یان بەبێ پرس یار کردن لە ئەھلی عیلم ئەگەر بۆ خو ی شارەزایی نەبو، بگەر یترەوہ بۆ پێشەکی (الضعيفة) (ل ۱۰-۱۲).

(۱) موسلیم ریاویەتی کردوہ لە پێشەکی صحیحە کەیدا، هەر وەها لە (الصحيحه) یشدا تەخریج کراوہ.

وازهینان له کار کردن به حه‌دیسی زه‌عیف له (فضائل الأعمال) دا

له‌نیوان زۆر له ته‌هلی عیلم و قوتاییاندا وا به‌ناوبانگه که دروسته کار به حه‌دیسی لاواز بکریت له (فضائل الأعمال) دا، و پیشیان وایه که هیچ جیاوازی‌یه‌ک نی‌یه له‌وه‌دا، جا چۆن پی‌یان وانابیت له‌کاتیکدا نه‌وه‌وی ره‌حه‌ته‌ی خوی لی‌بیّت له‌چندین کتیبیدا ئیجماعی زانایانی له‌سه‌ر نه‌وه‌هیناوه؟ وه له‌هینانی نه‌وه‌دا تیروانینیکی ناشکرا هیه، چونکه جیاوازی تییدا ناسراوه، وه به‌راستی هندی‌ک له‌زانا لی‌کۆله‌ره‌وه‌کان له‌سه‌ر نه‌وه‌بوچونه‌ن که حه‌دیسی زه‌عیف دروست نی‌یه کاری پی‌بکری به‌هیچ شی‌یه‌یه‌ک، نه له (أحكام) و نه له (فضائل) دا. (شیخ قاسمی) ره‌حه‌ته‌ی خوی لی‌بیّت له (قواعد التحدیث) دا (۹۴ل) فهرمویه‌تی:

(ابن سید الناس) ئەم قسه‌یه‌ی له (عیون الأثر) دا باس کردوه له‌یه‌حیای کورپی مه‌عینه‌وه، وه له (فتح المغیث) دا نیسبه‌تی داوه بو (ابن العربی) و له‌رواله‌تیشدا بوچونی بوخاری و موسلیمیش هه‌ر وایه.. وه هه‌روه‌ها مه‌زه‌به‌ی ئیبنو‌حه‌زمیشه...

منیش ده‌لیم: حه‌ق هه‌ر ئەمه‌یه که به‌لای منه‌وه هیچ گومانیکی تییدا نی‌یه، له‌به‌ر چهند هۆیه‌ک:

یه‌که‌م: حه‌دیسی زه‌عیف بیروباوه‌ری لاواز ته‌گه‌یه‌نی، وه دروست نی‌یه کاری پی‌بکریت به‌ریکه‌وتنی زانایان، جا هه‌ر که‌سی‌ک کارکردن به‌حه‌دیسی زه‌عیف له (فضائل الأعمال) دا له‌وه‌ده‌ربکات، نه‌وه‌پیوسته به‌لگه‌ به‌ینیته‌وه، که ته‌مه‌ش دوره!

دوهم: من وا له‌قسه‌که‌یان تی‌ته‌گه‌م که ته‌لین: له (...فضائل الأعمال) دا واته: نه‌وه‌کرده‌وانه‌ی که به‌به‌لگه‌یه‌کی شه‌رعی سابت بوه که مه‌شروعن، وه حه‌دیسی‌کی زه‌عیف‌یشیان له‌گه‌لدا ته‌بیّت، و پادا‌شتیکی تایبه‌ت ناوبراوه بو هه‌رکه‌سی‌ک کاریان پی‌بکات، جا له‌وینه‌ی نه‌وه‌دا کار به‌حه‌دیسی زه‌عیف ته‌کریت له (فضائل) دا، چونکه دانانی نه‌وه‌کاره‌وه به‌هۆی حه‌دیسه‌که‌وه نی‌یه له‌ویدا، به‌لکو رۆن کردنه‌وه‌ی (فضل) یکی تایبه‌تی تی‌دایه که ئومید ته‌کریت نه‌وه‌که‌سه‌ی ته‌نجامی ته‌دات به‌و پادا‌شته‌بگات، وه هه‌ندی‌ک له‌زانایانیش نه‌وه‌قسه‌ ناوبراوه‌یان هه‌ر به‌م جو‌ره لی‌ک داوه‌ته‌وه، وه‌ک: (شیخ علی القاری) ره‌حه‌ته‌ی خوی لی‌بی‌ی که له (المرقاة) (۲/۳۸۱) دا ده‌فهرمویت:

نه‌وه‌که ته‌لیت: حه‌دیسی زه‌عیف کاری پی‌بکریت له (فضائل الأعمال) دا به‌ئیجماع، با به‌هۆی حه‌دیسی تریشه‌وه به‌هیتز نه‌کرایت، وه‌ک نه‌وه‌وی وای فهرموه، نه‌وه‌شوینی کار پی‌کردنه‌که‌ی (فضائل) ه‌کانه که سابت بون له‌قورئاندا یان له‌سوننه‌تدا.

جا به‌پیی ته‌مه کارکردن به‌وه‌حه‌دیسه‌ لاوازه دروسته، ته‌گه‌ر نه‌وه‌کاره‌ی که له‌وه‌حه‌دیسه‌ زه‌عیفه‌دایه سابت بو‌بی به‌حه‌دیسی‌کی تر که بو‌به‌لگه‌هینانه‌وه ده‌ست بدات.

به‌لام من پی‌م وایه جو‌مه‌وری نه‌وانه‌ی که نه‌وه‌قسه‌یه ته‌لین، مه‌به‌ستیان ته‌م لی‌کدانه‌ویه نی‌یه هه‌رچه‌نده ناشکراشه، چونکه ئیمه‌ ته‌یان بینین کار به‌چهند حه‌دیسی‌کی لاواز ته‌که‌ن که نه‌وه‌ی له‌ماندایه سابت نه‌بو له‌حه‌دیسی تری سابتا، بو‌نونه: نه‌وه‌وی به‌موسته‌حه‌بسی داناوه (و دانهریش شوینی که‌وتوه) که نیشه‌ته‌جی له‌وه‌لامی (قَد قَامَتِ الصَّلَاةُ) دا بلیت: (أَقَامَهَا اللَّهُ وَأَدَامَهَا) له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا نه‌وه‌حه‌دیسه‌ی له‌وباره‌یه‌وه هاتوه زه‌عیفه هه‌روه‌ک باسی دیت،

پیّم و ابیّت (حافظ) ره حمهتی خوی لی بیّت مدیلی هدی به لای تهو دا که کار کردن به حدیسی لاواز دروست نه بیّت بهو مانایه پیّشو، به پیّی قسه کهی که له مهو پیش باس کرا: (هیچ جیاوازی به نی به له کار کردن به حدیسی زه عیف چ له ته حکام دا بیّت یان له (فضائل) دا چونکه هموی هدر شهرعه).

ثم قسه بهش ههقه چونکه تهو حدیسه لاوازی که حدیسی تر نه بیّت پشتگیری بکات، وی ده چیت که درو بیّت، به لکۆ به زوری درو بهو (موضوع) ه، وه هندی که زانایان تهو یان ته تکید کرده، چونکه تهو کهسهی کار بهو حدیسه ته کات فهرموده کهی پیّغه مبهر صلواته ده یگر تهو (یری انه کذب) واته ناشکرا بکریّت که وایه، جا ههر له بهر تهو (حافظ) به شوینیدا ووتویه تی: جا تهی حالی تهو کهسه چونه که کاری پیّ ته کات؟، وه تهو پیّ پشتگیری ثم قسه به ته کات تهو به که له مهو بهر له ئینو حیببانهو باس مان کرد له قاعیده یانزه همددا که ووتویه تی: ههر که سیّک گومانی هه بیّت لهو دا که ریوایه تی ته کات تاخو صه حیه یان نا، تهو ته چیتته ناو تهو هه ره شه بهو.

ئیّمهش ههروهک (حافظ) ته لّین: جا ته بیّ حالی تهو کهسه چون بیّت که کاری پیّو ته کات..؟! ته مهش رون کرد نهو پیّ مه بهستی (حافظ) ه له قسه کهی پیّشه وی، ته ما لیکنده وی قسه ی (حافظ) بهو به که مه بهستی حدیسی (موضوع) بهو، وه حدیسه (موضوع) ه که له کار پیّ کردنیا جیاوازی نی به له نیوان ته حکام و (فضائل) دا، وه کو هندی له ماموستایانی هاوچهرخی (حلب) پیّ یان وایه، تهو زور دوره له شیوهی قسه ی (حافظ) هوه، چونکه قسه ی (حافظ) دهرحق به حدیسی لاوازه نهک (موضوع) ههروهک شاراوه نی به.

جا ثم قسه بهش که باس مان کرد دژایه تی ناکات له گه لا تهو دا که (حافظ) باسی چند مه رجیکی کرده بو کار کردن به حدیسی زه عیف، ههروهک (شیخ سید سابق) پیّی وابوه، چونکه ئیّمه ته لّین: (حافظ) تهو مه رجانهی ته نها له بهر تهو کهسه داناه که لی یانهو باس ته کات که تهوان که مه ترخه می ته کهن له هیئانی حدیسی لاواز له (فضائل) دا هه ره تهو نده که (موضوع) نه بیّت، جا وهک تهو پیّ یان بلّیت: ته گهر پیّتان وایه که و ابیّت، تهو پیّیسته بهم مه رجانهو بیبه ستهو، ته مهش ههروهک تهو کاره وایه که من کردومه لهم قاعیده به دا، وه (حافظ) یش دانی بهو دا نه ناوه که له گه لیاندا بیّت لهو دا که بهو مه رجانهو دروست بیّت، به تایبهت له کوّتابی قسه کهیدا وی نوانده که پیّچه وانهی تهو به ههروهک رونمان کرده وه.

کورتهی قسهش تهو به: کار کردن به حدیسی زه عیف له (فضائل الأعمال) دا دروست نی به گفتی پیّ بدریّت بهو شیوه بهی که باس مان کرد، چونکه پیّچه وانهی ته صلّهو هیچ به لگه به کی له سهر نی به، وه پیّیسته له سهر ههر که سیّک که گفتی پیّ ته دات به چاوی گرنگی و ئیعتیباره وه تاگاداری تهو مه رجه باس کراوانه بکات و پابه ند بیّت پیّیانهو له کاره کهیدا، ئیتر خواش یارمه تی دهره.

پاشان زه رهری تهو قسه به که پیّچه وانهی تهو رایه به که ئیّمه هه لمان بژاردوهو پارسه نگمان داوه تهو تهو به، که کار کردن به حدیسی زه عیف له (فضائل) دا موخالیفه کان بو تهو راته کیّشی که گفّت به کار پیّ کردنی بدن له ته حکامی شهر عیشدا، به لکو له عه قائی دیشدا، وه نمونه ی زورم له لایه له سهر تهو به لّام من ته نها به بهک نمونه به سهی لیّ ته کهم:

حدهیسیک هدییه فرمان به نوژکهر ئهدات خهتیک بکیشتی لهبهر ده میدا ته گهر سوتره ی دهست نه کهوت، وه له گهل تهوهدا که بهیهقی و نهوهی ههر دوکیان لهو کهسانه که دانیان به لاوازی به کهیدا ناوه، کهچی به دروستیان داناوه کارهان پی بکریت، به پیچهوانه ی تیمامه کهیان که شافیعی به. وه له مهودوا موناقه شهی قسه کهیان دیت له کاتی قسه کردن له سهر تهو حدهیسه باس کراوه.

وه ههر کهس پی خۆش بیتر زیاتر تم باسه گرینگه ی بو پون بیتهوه با بگهریتهوه بو پیشه کی (صحیح الترغیب (۱/۱۶-۳۶).

قاعیده ی سیانزه هه م

کاتیک باسی حدهیسی لاواز ته کریت ناوتریت: (قال صلواته، یان: (وَرَدَ عَنْهُ)، و وینه ی تهمانه

نهوه ی له (المجموع شرح المهدب) (۱/۶۳) دا ده فرمویت:

زانا لیکو له ره وه کان له ته هلی حدهیسی و جگه لهوان ده لین: ته گهر حدهیسی زه عیف بو له گیرانه وه کهیدا ناوتریت: پیغه مبه ر صلواته فرمویه تی، یان: کردویه تی، یان: فرمانی داوه، یان: نه هی کرده، یان: حوکی داوه وینه ی تهمانه له زاراوه کانی (جزم) براند نه وه، ههروه ها ناوتریت: ته بو هوره ی ره ریوایه تی کرده، یان: ووتویه تی، یان: باسی کرده... و وهك تهو جو ره قسانه، ههروه ها تهو قسه یه ده رحق به تابعین و تهوانه ی دوا ی تهوانیش ناوتریت ته گهر حدهیسه که لاواز بو، تیر له هیچ کام له جو رانه دا به زاراو ی (جزم) ناوتریت، به لکو له هه موو تهمانه دا تهوتریت: (رُويَ عَنْهُ) لهوه وه ریوایه ت کراوه، یان: (نُقِلَ عَنْهُ) لهوه وه نه قل کراوه، یان: (حُكِيَ عَنْهُ) لهوه وه گیر دراوه تهوه، یان: باس ته کریت، یان: ته گیر دریتهوه، یان: ریوایه ت ته کریت، و وینه ی تهمانه له زاراوه کانی (تمریض) به لاواز دانان، نهك زاراوه کانی (جزم).

ووتویانه: چونکه زاراوه کانی جهزم بو صحیح یان بو حهسن دانراوه، وه زاراوه کانی (تمریض) یش بو جگه لهو دوانه یه، ته مهش لهبهر تهویه زاراو ی جهزم وا داوا ته کات تهوه ی دوا ی تهو زاراو یه دیت صحیح بیتر، کهواته ناییت به کاریت مه گهر لهو حدهیسانه دا که صه حیه، وه گهر نا ئاده میزاد ده چیته ناو مانای درو هه لبه ست به ده م پیغه مبه ره وه صلواته. جا تم ته ده به دانهر ^(۱) و جومهوری زانیان له هاوه له کاتمان و جگه لهوانیش که مه تر خه میان تیدا کرده، به لکو جومهوری خاوه ن زانسته کان به گشتی جگه له (مُحَدَّث) ه کارامه کان نه بیتر، ته مهش که مه تر خه می به کی ناشیرینه لهوانه وه، چونکه زور جار ده رحق به حدهیسی صحیح ته لین: (رُويَ عَنْهُ) واته: لیوه ی ریوایه ت کراوه، وه ده رحق به زه عیفیش ته لین: (قال) یان: (روی فلان) واته: ووتویه تی، یان: فلان کهس ریوایه تی کرده، وه ته مهش لادانه له راستی.

منیش ده لیم: دانهره که ی تیمهش -خوا پاداشتی به خیری بداته وه- هه رچه نده له راستی لای داوه له گهل تهو کهسانه دا که لایان داوه -وهك له شوینی خویدا رون کردنه وه که ی دیت کاتیک ته علیقی له سهر ته دریت-، به لگام من رایه کی تایبه تیم هدییه لهودا که نهوه ی باسی کرده له زانیان هوه، که پیویسته بهم بو نه یه وه باسی بکه م، جا ده لیم:

ته گهر تهوه ی سه لیندراوه له لایهن شه رعه وه تهوه بیتر که پیویسته له گهل خه لکدا به پی ی توانا به گویره ی تی گه شتتیان قسه یان له گهلدا بکریت، وه تهو زاراو یه ی که لای لیکو له ره وه کان هدییه زوره ی خه لک نایزانن، چونکه

(۱) واته شیرازی که خاوه نی (المهدب) ه.

ٺهوان جياوازي ناخهه نيوان ٺهو كهسهي كه ٺهٺيٺ: پيٺغهمبهري صَلَاةُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمويهتي و لهنيوان ٺهوهي كه ٺهٺيٺ: له پيٺغهمبهروه صَلَاةُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ريوايهت كراوه، بههوي كهسي ٺهو كهسانهي كه به زانستي سونهتهوه خهريكن، ٺهوه من پيم كه وايه پيويسته دان به سهحيهي هديس يان به زهعيفيدا بهيندريٺ لهبهري لاداني گومان، ههروهك پيٺغهمبهري صَلَاةُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ٺامازه بو ٺهوه ٺهكات بهوه كه دهفهرمويت: **(دَعِ مَا يَرْبِيكَ إِلَىٰ مَا لَا يَرْبِيكَ)** رواه النسائي والترمذي، وهو مخرج في إرواء الغليل (٢٠٧٤) وغيره. واته: واز لهو شته بهينه كه ٺهتخته گومانهوه بو ٺهو شتهي كه له گومان لات ٺهبات.

قاعيدهي چواردههم

واجببتي كاركردن به هديسي سهحيح با كهسبش كاري پي ٺهكات

ٺيمام شافيعي رهجهتي خوي لي بيت له ريساله بهناوبانگه كهيدا دهفهرمويت:

عومهرى كوري (خطاب) رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له سزاي قرتاندي پهجه كهلدا به پانزه ووشتر حوكمي دا، بهلام كاتيڪ نامه كهي خانداني عومري كوري هزمي بيني و تييدا هاتبو كه پيٺغهمبهري صَلَاةُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمويهتي: **(وَفِي كُلِّ أَصْبُعٍ مِمَّا هُنَالِكَ عَشْرٌ مِنَ الْإِبِلِ)** واته: له ههر پهجهيه كي دهستدا ده ووشتر هديه، عومهر و سهحابه چونه سهر ٺهو حوكمه.

شافيعي دهفهرمويت: نامه كهي خانداني عومري كوري هزميان قهبول نه كرد - والله أعلم - تا بويان دهرنه كهوت كه هي پيٺغهمبهري خوايه صَلَاةُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

لهم هديسه دا دوو بهلگه ههيه:

يه كهميان قهبول كرندي ٺهو خه بهره، دوهميان قهبول كرندي خه بهر كاتيڪ كه سابت ٺهبيت، با كاري هيج كام له ٺيمامه كانبش وه ٺهو خه بهره نه بويٺ كه عومهر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وهري گرتوه، ههروهها بهلگه يه له سهر ٺهوهي كه ٺه گهر كاريك جي به جي بو له لايهن يه كيٺ له ٺيمامه كانهوه له پاشان خه بهريك له پيٺغهمبهروه صَلَاةُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پهيدا بو كه پيٺغهوانهي كاري ٺهو ٺيمامه بيت ٺهوه واز له كاري ٺهو ٺيمامه ٺههيندري له بهر خه بهره كهي پيٺغهمبهري صَلَاةُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وه ههروهها بهلگه يه ٺهوه يه كه هديسي پيٺغهمبهري صَلَاةُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به خودي خوي سابت ٺهبيت نهك به كردهوي كهساني تر له دواي ٺهو ^(١).

قاعيدهي پانزههم

فهريمان كرندي ياسادانهري به يهك تاكه كهس فهريمان كرنه به هه مو تاكه كاني ٺوممهت

ٺه گهر ياسادانهري هديسي كه گوتوگوي له گهل يهك كه سدا كرد له نهتهوه دا يان حوكمينكي به سهر دا كرد، ٺايا ٺهم حوكمه گشتي ٺهبيت له ناو نهتهوه كه دا مه گهر بهلگه يهك هديتي كه تايهتي بكات؟ يان تايهت ٺهبيت بهو كه سهوه؟ زاناياني ٺوصول لهوه دا جياوازيان ههيه، وه قسهي حقيش ٺهوهي يه كهميانه، وه ههر ٺهوه شه كه شهو كاني و جگه لهو له ليكو ٺهره كان ^(٢) پارسه نكيان داوه تهوه.

ٺيبنو هزم له (أصول الأحكام) (٨٨-٨٩/٣) دا دهفهرمويت: جا ٺيمه يه قينمان ههيه كه پيٺغهمبهري صَلَاةُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نيٺردراوه بولاي ههركه سيٺ كه زيندو بو له سهردهمي خويدا له ٺاوه داني سهرزهوي چ ٺينسان چ جنو كه، ههروهها بو ٺهو

(١) (الرسالة ٤٣٣) تحقيق أحمد شاكر.

(٢) بگهر ٺهروه بو (أصول الفقه للشيخ محمد الحظيري)، (٢٠٨-٢٠٩).

كەسەى كە لە دواى ئەو لە داىك ئەبىت هەتا رۆژى دواى، تاوهكو حوكم بكات لە هەمو ديار و ناديارىكددا كە خواى گەوره دروستى ئەكات هەتا رۆژى دواى، جا كاتىك ئەو قسەيه راست بو بە ئىجماعى هەمو ئومەت كە بى گومان و براويه و راگەيه نراوه بەهۆى پىغەمبەرەوه ﷺ، هەر وهها بەو دەقانهى سابتن لەسەر ئەوهى باسمان كرد كە دىن هەتا رۆژى دواى ئەمىنئەتەوه و پىويستە لەسەر ئىنسان و جنوكە، وه زانىشمان بە زەرورەتى هەست كردن كە رىگا نى بە بۆ بىنىنى پىغەمبەر ﷺ بۆ ئەو كەسانەى كە لە دواى ئەو دىن ؛ ئەو كاتە فرمان كردنى پىغەمبەر ﷺ بۆ يەكئىك لە جۆرىك و بۆ يەكئىكى تر لە جۆرىكى تر فرمانە بۆ هەمو جۆرەكان، وه ئەوهش رون كراوتەوه كە هەرچى لە شەرىعەتدا تايبەت بو بە كەسىكەوهو بە كۆمەلئىكەوه ئەوه پىغەمبەر ﷺ بە دەق رونى كردۆتەوهو رايگەياندوه كە تايبەتە، هەر وهك لە گىسكەكەدا حوكمى كرد بۆ ئەبو بوردهى كورپى نيار، وه پىغەمبەر ﷺ هەوالى پىدا كە بۆ هىچ كەسىك لە دواى ئەو برى ناكەوى.

وه فرمان كردنى پىغەمبەر ﷺ بۆ ئەو تافرەتەى كە هەمىشه لەحەيزدا بو، فرمان بو بۆ هەمو تافرەتئىك كە هەمىشه لە حەيزدايه.

وه دانانى جابىر و ئىبنوعەبباس لەلای راستى بەوه حوكم كردنە بۆ هەمو موسلمانئىكى نىرو مى كە بە تەنيا لەگەل ئىمامەكەيدا نوئژ ئەكات، وه لەلای هىچ كەسىك جىاوازى لەوهدا نى بە كە فرمان كردنى پىغەمبەر بە يارەكانى رەزاي خويان لى بىت لە كاتئىكددا كە حازر بون، فرمانە بۆ هەمو ئەوانەى كە لەمەودوا دىن هەتا رۆژى دواى. پاشان ئىبنوحەزم دەستى كردوه بە رەد دانەوهى هەر كەسىك كە جىاوازى ئەكات لە نىوان ئەصل و فەرعدا، جا بۆى بگەرئىرەوه.

ئەمە دواى ئەوه بو كە بەرژەوهندى پىويستى كرد لىرەدا بىهئىنم لە قاعىدەكانى حەدىسى و فىقەى، وه زۆر جىى داخە كە دانەرى (فقە السنە) پابەند نەبوه پىيانەوه، يان -بە لايەنى كەمەوه- بەو شىوئەيهى كە شايستەيه چاودىرى نەكردون، لەگەل ئەوهشدا كە پەيوەندى يەكى بەتئىنيان هەيه لەگەل مەوضوعى كتئىبەكەدا هەر وهك بىنىت، وه رون كردنەوهى هەمو ئەمانە لە جىگاي خۆياندا دىت لەم تەعلىقە بەسودەدا (إن شاء الله).

داوا لە خواى گەوره ئەكەم كە راستى بكاتە پەيوەستى ئەو تەعلىقەو بەهۆى ئەوهوه سود بە برا موسلمانەكانم بگەيهنىت لە هەمو وولاتەكاندا، بەراستى ئەو بىسەر وەلام دەرەوهى پارانەوهيه.

محمد ناصر الدين الألباني

دیمەشق ۳ / شەووالى / ۱۳۷۳ كۆچى.

سایتى بەهەشت

www.ba8.org

2009 – 1430

هەمىشه لەگەلمان بن بۆ بەرهەمى نوئ